

Kamarádi moji

Jan Nedvěd

G C G

1. Kamarádi moji, zahrajte mi píseň,

C D G

něco nad čím srdce začne plakat snad.

Někde až tam vzádu podivnou mám tíseň,
jako bych měl v duši velikánský hlad.

D G

R: Kamarádi moji, hlava se mi točí,

A7 D7

láska je ta tíseň, co mě bolí tak,

G C G

že už neví coby plakali mé oči

C D G

touhou zamlžené a rudé jako mák.

2. Kamarádi moji, co je to ta láska,

to se člověk musí trápit a brát lék.

Není to jen hloupost, na očích jen páiska,
tichá naděj na potom a trochu vzpomínek.

R:

3. Ne, láska není hloupost, ani páiska v očích,

láska je cit krásný tak jako lidský smích.

To láska z Boží vůle ti hlavu, hochu, točí,
a půvab tvoji milé a první lidský hřich.

R: + 1.

4. Až na lukách ji sevřeš a na zem lehce dáš,

až obejmeš ji silně, pak možná nepoznáš,

že Pán Bůh stojí při vás a bude všude stát,
a nad každým, kdo umí upřimně mít rád.

1. + R: + mezihra

R: + touhou zamlžené a rudé jako mák.